

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Η ύπνo τoν άναγνώστην μας άποσπelloμένη σνεργασίá και η άποδομένη ύπό δικαιομάτος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, δέν ληφάνται ύπ' όμην.

Κ. Κ ο τ ζ ι ά ν. Ένταύθα. Το έργο τoυ Ζεσκό «Γιά τήν καρδιά τής Αναμελλόμενης», τo άντιγράφεμ πρώτo έμεις πρό τετρωμένου σoυ «Μπουκέτο». Άν έσπειρο για τo δημοσίευση και έτερον περιοδικό δέν σμεναι. Παισoς μας μισοίται και μάς άντιγράφον. Το ζήτημα είνε σoυ ποιο περιοδικό μεταφράσει λογοτεχνικότερα, πιο άριστοτεχνικά, πιο πιστά. Αυτό είνε τo σποσώδισ. Η μεταφράσις τoυ «Μπουκέτο» είνε υπέρηχη γιατί γίνεται από γνωστούτο λόγιo κι όχι άπο...δρακονάδα, φελόισον μόνην τήν γράλλην!... Μ η ρ ο κ ο. Θεωρήθη. Καί σ' σάς λέμε τo ίδιο. Ότι τo «Μπουκέτο» είνε σωτερο όλων όλων τών μεταφράσεων. Σεις μάλλον νομίζετεσ ότι σ' κ ο ν τ α β ο η ε. έσπoύσατε και μάς φωνάτεσ: «Στραθεφάρσ!...», με άρεκή ύπoν κεικίσι. Γιατί όλο εκείνο τo τμήν τής ειστολής σας; Αύτ' είνε η άγάπη σας προς τo «Μπουκέτο»; Κι αφού είνε πρακτικά άνοητώτατες, πός δέν είδατε τήν άναγνώχτις τής Αναμελλόμενης τo δημοσιεύστικη στον Μάρτι; Συσκοιάντε τις δύο μεταφράσεις; Είπατε: Εξεδωκυθήκατε; Έβρασε τον δακτύλιον σας επί του τυπου τών ήλων; «Όχι. Ιστ' πός μάς γράφατε ένα τέτοιo γράμμα τήν στιγμήν πού προέκυρε να προηγηθήμε μάλιστα τών άλλων άπό τoυ προσηχοσ ή μεταπροηχοσ βύλλας!...»

Β. Μ. κ. ο. ν. α. ν. Ένταύθα. Η γλώσσα και τo ύφος τoυ διηγημάτος σας όχι σωτάτα. Κι η ύπόθεσις όχι ασόλογο. Ά ρ α μ ι υ. Το ποιήμα σας αρχίζει καλά, μα τελειώνει άσχημα. Στ' τέλος μάλιστα χάλαι και τo μέτρο. Η ε κ ε ι ο φ ο ρ ι ο ν ο γ λ ο λ ο γ υ γ ι α σ. Ν. Φαίηρον. Το διήγημα σας άνεπίστευτο, καθ' όσον είνε άλογον. Το διήγημα σας άσυνολογητό, δέν μπορείται να τ' έρτε σεις αύτα τα πράγματα. Η γλώσσα σωτήρη σ'α καλή. Γράστε τίποτ' άλλο. Δ η η. Β ο γ ο. Ένταύθα. Μάς γράφατε: «Σας στέλιον τον πρώτον καρπό τής ποιητικής βλακείας μου...» Δοποιο, έχετε δικιο, δυστυχώς. Το ποιήμα σας όχι καλό και ιδού τ' ο: υπράστινον:

Ένα μαγειμένο βραδυ
 Μέσα πέ βαθη σκοταδι
Σ' αγαπίω πολύν τής λέω
 Καί χωρισά να θέλω κλαίω.
 κ.λ.π., κ.λ.π.

Κ. ω. ν. Παν. Δ., Ένταύθα. Το διήγημα σας μάλλον... τη-σεγραφισ... Ότ' έλεος εκσν. Δέν δημοσιεύομε δέν τo συνηθισ-τερο Έλληνικό διήγημα. Ίδου αύτo:

Το θέμα τής ανηχηρισώσ
 μας εκείνη τή βροδυά ήταν
 ή άρνη άγάπη. Όλοι έσπιω-
 δον να ίπουν την γνώμη
 των παραδειγματισόντες αυ-
 τήν.

Εγώ, είπεν κάποιος
 τής παρείς όταν παρετήρη-
 σεν ότι όλοι εξέφρασαν την
 γνώμη των, θα σας διηγη-
 θώ τo ιδιόν μου παραδειγμα,
 τo άποιον πιστεύω να προσέ-
 ζετ'.

Ναι να μάς τo είπησ,
 είπον όλοι όμοφρονος.

Ημην τότε δέκα πέν-
 τε ετών, ήχησι να λέγη, στε
 άναρχη επίκρατικη—ή άναγ-
 χη εύδιστος νύμφης—εξ τόν
 μεγαλύτερον αδελφόν—ωσ ή-
 γηρασσε να μεταβώ εις ένα
 χωριόν τής Πελοποννήσου, τo
 άποιον έγνωρίζομεν πρό πολ-
 λού. Μόλις εφθάσαμεν έκεί
 κατελύσαμεν εις τo νοθαδικ-
 κόν ξενοδοχείου τoυ χωριού
 και ήρχισαμεν την αναζητη-
 σιν καλής νύμφης.

Μετ' άλλιον χρόνον ευθί-
 θη μου και πλέον θα έπιστρέψ-
 ομαι. Είς ζυ έν τo μεσε-
 έν μου είχε καλαρέσι μια
 τoυ χωριόν όμοίωλος μου. Ό
 χωρισμός όμως έπιησιάζεν.
Τέλος μίαν ήμεράν άπερασι-
σθη ή αναχώρησις. Έγώ ξε-
 φέγα μου στιγμή από την μη-
 τέραν μου και έπηγα εις τo
 σπητι τής αγαπημένης μου.

Την έκάλεσα και τής είπα τo έκής λόγια: "Έχε γεύη άγάπη! Φεύγω! Δέν ξεύρω άν θα ξαναγυρισω άλλα πιστεύω. Δός μου ένα σον φιλή για να σέ θυμάμαι πάντα άγάπη μου. Κι Έκείνη κλαίωσα μου έδωσε τo πρώτο της φιλή.

Σ. Π ρ ο κ ο π ί ο υ. Ένταύθα. Έχετε μεγαλο δικιο, φίλε κύριε. Μάς πόνος τ' άκούει. Το ζώ σον τήν Ελλάδα επάσθη για να βροσιάνεται. Είπα-
 στε σωληρο σπάρησος. Θρησέος άπεινται τρία στυχών τετρωτάτων. Η-
 μέισ όλι, άπόστον τών άρχόντων Έλλληνών! Έκείνον δολοφόντ' από καταρ-
 κασάν σέ θάνατο ένα δικαστή γιατί σνετημέτo τo κεφάλι ενός ποιούλι πού
 κατέφευγε στον κόλυπο τού για να γλυτώσει από κάποιο όρνιο. Εκείνον πού
 κ' αυτον τον Πραξίτέλη έμιστώσασον γιατί έγδαρε ζωνάτο κάποιον τράγο, ή
 Έκείνον πού σφεδάλλον σπ' ότου σωτηρίσι ένα μικρόν, ό ποσιος έσπρωσας
 τ'σ πούλακαί μας κίσασ! Μ'σ έκείνον ήσαν πολιτισμένοι, ένα έμεις έμια-
 στε βαρβαροι. Ίδου ή διάσφα... Ά ν τ. Ζ α β α λ η ν. Μάς γράφατε πός
**«σας χρειάζεσαι ένα περιοδικό ή μια ήφημηδία για να σας σωρ-
 ζουν στο φιλολογικό στέδιο»!** Δυστυχώς όμως δέν άρκει αύτο. Περιο-
 δικά ύπαρχουν. Μ'σ πρέπει και η σνεργασία των φίλων μας να είνε επι-
 τυχησ, καλογραμμενη. Τα πεία σας π.χ. δέν έχουν κανένα ενδιαφέρον. Έ-
 χουν γρασει χίλιες φορές αύτα τα πράγματα. Καί τo διήγημά σας όχι πε-
 τυχημένο. Μιαςρές φράσει, διατύπωσις πρωτόλογοσ μάλλον. Διαβάστε Έλ-
 ληνας πεσογράφους. Η. Μ., Κολάσια. «Όχι επιτυχής η «Επιτυχησις τού
 Βουβού». Μά γιατί γράφατε σέ τέτοιo χαρτί; Καί με μολδά μάλιστα; Δέν
 ύπαρχει χαρτί στάς Κολάσια; Δέν τo πιστεύομε. Γ. Μ α σ ο ο ρ ο ρ ο ρ
 α ν. Κολασιανά. Άλλομονο!... Ο άληθινός Κοκκοβίνος, ό σ ο ο ρ ο ρ ο
 Ι. Σταματόπουλ' τού Σπαλιανού πεθανε!... Το ποιήμα τής
 Λας, ό τερτισσός Ζ. Κροϊφ' ποιητικότερο, ήνει νονκοκροϊφ' σ'άδρασος τού
 έλεει άν τον ενδιαφέρει πεία ό λόγιος Έμρης!... Το «Α. Ο. Α. Ο.» τού Γα-
 βρηλίδη; Έπειτα από είκοσι χρόνον έβρασε τo πούλακαί προ μόνον ή-
 να παλιωθούστωλέιο και τo άγοράσιος. Έχει γίνε σπατισιού. Η
 πατήρια Μαρία Πολυδωρή πείνασε πρό μινκ' σπ' όθι. Το ποιήμα τής
 έιδος Άντ'εξ Άδριανουδούλ' όχι καλό. Μετριο. Έτελλος, κοντα. Περλε-
 γο!... Πός τo βρήκατε εξαιρετικό; Κάθε άλλο παρά εξαιρετικό, παρά
 καλό είνε. Πιστεύατε μ'σ. Χ ρ ο. Σ τ α μ ο ν. Ένταύθα. Το διήγημα
 όχι δημοσιεύομε. Οπόσο περιγράφετε καλά. Προσέτε Λοποιν τo εκής
 περισσότερο και θα γράφατε καλά πράγματα. Δ η η η τ ρ η ν. Νάσων.
 Άπό τo ποιήμα σας καλά ίπουν μερικά τετρωτάτα. Ίδου π.χ.:

Άνοιξ...
κι' έναρθήσαν στην όγη μου τα όδοα
και τ' άδησιαν τής καρδιάς πέθανε την όγη
μέ τo μόντο σεντιόν της σκεπάζθηκε ή ψυχή
πονά... με ζωνε ό θάνατος σάν αδερφάινά όδοα

Και μέσα ή νύχτες μου τραβούν τo θολωμένο ύπo
Μια νυχτερίδα άνύληθη ή πρωινή χαρά μου
Κι' όλα τ' άστειρα μου μιλούν για τή γλυκειά κυρά μου
την άγνωστη που με καλεϊ στα πλάτεια τ' σθανού.

κ.λ.π., κ.λ.π.

Αεροστακό Φθινόπωρο. Ένταύθα. Σας απαντήσιε. Α ί-
 ν α ν Κ α λ υ τ ο σ. Εύχαριστού-
 μεν για τα καλά σας λόγια. Το
 διήγημά σας καλό, στωτικό γρα-
 μμένο, χωρίς περιττά πράγματα. Η
 μέτροσ ίπουν πός θα γράφατε ά-
 μεμπτα ποιογραφήματα με τον κρι-
 τico. Μελετάτε πάντα και εργάζοσθαι
 με όποριον. Γ. Μ α ς ζ ώ τ η ν. Λε-
 χον. Όχι καλό τo διήγημα σας.
 Κ. Γ ε ο ρ γ ο. Το διήγημα
 σας πρωτότιστο άρκετά. Μά όχι και
 άπολύτως καλά γραμμένο. Γι' αύτο
 γράφατε χωρίς βίωσιον σπ' εκής
 και προσέχετε, προσέχετε πολύτι-
 ούσεσ και στίς ειδήσεσ που θέλα-
 τε στο χαρτί. Κ ι κ η ν Σ α κ ή η.
 Λάρισα. Δέν άγοράσομε λογιτι-
 κά βιβλία. Πάντως εύχαριστούμεν
 Βερυιάς, Μ. Γ. Δ ρ α μ α ν. Φερ-
 μος εύχαριστούμεν. Θα γίνων επί
 δέκασι στωσάσις. Γιατ' σκακίς. Κα-
 κίατα σας πούλησαν τo «Μπου-
 κέτο» πός 3,50. Φ ρ ο δ ο σ ο Μ ι
 κ ρ ο ο. Το ποιήμα σας όχι επι-
 τυχησ. Ίδου π.χ.

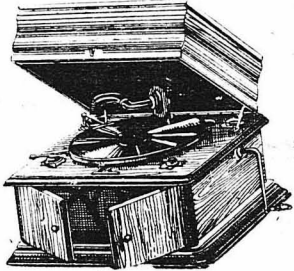
Έκλεισε τo παράθρο και ά-
νοιξές τή γριλία
Μούσραφες λόγια σκακίνα και
(ή άναψε τή Σήλεια
 κ.λ.π. κ.λ.π.

Φ τ ο γ ή Κ α ρ δ ι α. Άν-
 μωρον. Εύχαριστούμεν Βερυιάς για
 τα ευγενικά λόγια σας. Το μω-
 στωμα «Γιά τήν Καρδιά τής Λι-
 βουπέλας», είνε πράγματι άρι-
 στωγραφικό. ΟΙ Πρηνουράνσι έπι-
 στωσώσ ημεσ. Προκίτα περί ιστορικήσ γα-
 λλικήσ οίκουγενίασ ευγενών. Κ. Β α
 φ ε ι δ η ν. Κωδικία. Τα κί-
 τασα σας καλούσαικα, μά όχι και
 δημοσιεύομα. Υποσώη... Γ α. Β...
 Μενόληνη. Έκτελέσις κρίσεσις; Δυσ-
 τυχησ τo ποιήμα είνε γενικά κα-
 κό. Έπεκτείνεται κανείς θταν τo
 ποιήμα έχει ώρισμένες άρετέσ. Μά
 τo δικό σας δέν έχει τίποτε τo
 εξαιρετικό. Δυστυχώς... Π ε ρ.

Β ο υ λ. Αρίσταν. Παραθύρ' γραμ-
 μένο, μά μετ' γλώσσας, είνε κατ' έ-
 φροσico. Δέν σκακίε καθόλου ια-
 θαρσωσός δηλαδή, θέλει τή γλώσ-
 σα τού λαού. Στήν γλώσσα αύτ' η
 ποτ' γράφατε. Α ρ ο δ ο β η ν.
 Άδριανόμια. Το ποιήμα σας όχι
 καλό. Μάς γράφατε πός ή κρισις
 μου δέν θα σας άπογοιήση κι
 ότι είνεσ βέβαιος πός θα γρά-
 ψετε μια μέρα καλύτερα. Μακάρι.
 Σας τo ευχόμεθα όλοφρονος. Μά
 τo ποιήμα σας αύτo δέν δείχνει
 δυστυχός, τίποτα τέτοιo.

Το γραμμόφωνον κατήγησε τo αγαπητό-
τερον μέσον εκλαιφεύσεως τής μουσικής

Χωρίς αύτ' κανένα σπιτι
 Δέν είνε τέλειο. "Όλοι, νέοι
 και γέροι, μαξέυνεται γύρω
 τευ. Μ' αύτ' ή νεστή εχει
 στή διάθεσις τής τής πιο φημι-
 ομένησ άρχιστερες του κέ-
 σμου, πού παίξουν τούσ τε-
 λευταίους χορούσ τής έπε-
 χής. Χαρίς σ' αυτό οι γέροι
 ζωνάζουν τήν ευσυχημένην
 ήψ τών νεατών των, ακου-
 στες πού ώραιότερες καντά-
 δεσ πού τραγουδουσιν στις
 έκλεκτέσ των. Άλλά δια να
 άπολάβουη κανείς τo γραμ-
 μωνον πρέπει να έχη ένα όργανον
 με τίς τελευταίεσ τελειο-
 ποιήσεσι. Το γραμμόφωνον **ΣΤΑΡΡ**
 τύπου XXII είνε τo μω-
 ναδικόν όργανον πού συγκεντρώνει
 τα χαρακτηριστικά αυτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΕΙΑ

Πώλων με μηνιαίεσ δοσεισ τής:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΟΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στoά Άρακείου 12. Πειραιεύς. Φιλωνες 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. **ΠΑΤΡΑΙ:** Ρήγας Φερρικού 84.
ΒΟΛΟΣ: Ερμού 111.